

عنوان مقاله:

بررسی نقش اشعار شاهنامه بر هویت ملی کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سودابه ذبیحی نیا - کارشناسی پیوسته ی علوم تربیتی، آموزگار کلاس های چندپایه

احسان مرادی - کاردانی حمل و نقل، آموزگار کلاس های چندپایه

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به روش کتابخانه ای جهت بررسی نقش اشعار شاهنامه بر هویت ملی کودکان و نوجوانان می باشد. هویت ملی به معنای احساس تعلق و وفاداری به عناصر و نمادهای مشترک در یک ملت و در میان مرزهای تعریف شده سیاسی است. هویت ملی از عناصر و مولفه های مختلفی تشکیل شده است و به عبارت دقیق تر، دارای ابعاد مختلف تاریخی، فرهنگی، اجتماعی، جغرافیایی و سیاسی است. سرزمین، تاریخ، دین و آئین، زبان و ادبیات، نمادها و اساطیر، آداب و مناسک، ارزش ها و اعتقادات و دولت مهم ترین عناصر و مولفه های هویت ملی مردم یک کشور محسوب می شوند. کودکان از لحظه تولد وارد مرحله شناختی می شوند و نیاز به شناخت خویش، محیط پیرامون و کسب هویت از این طریق از نیازهای اساسی آن هاست. نخستین نکته درباره هویت این است که از یکسو جنبه فردی و شخصی آن مورد اهمیت است و از سوی دیگر جنبه اجتماعی آن مورد بحث قرار می گیرد. از آنجا که شاهنامه فردوسی حافظه قومی ملت ایران به شمار می رود می توان به وسیله اشعار آن کودکان و نوجوانان را با هویت ملی خود آشنا کرد و در پژوهش حاضر مشخص شد شعرخوانی و قصه گویی موجب انتقال مفاهیم و شناخت هویت ملی می شود.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، شعر، فردوسی، قصه گویی، کودک و نوجوان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1651168>

